

- nieuznania rozpatrywanego środka za mającego charakter ogólny, również z naruszeniem przepisów art. 107 TFUE;
- oceny istnienia odstępstwa od stanowiącego ramy odniesienia powszechnie obowiązującego w danym państwie członkowskim systemu podatkowego, ponownie z naruszeniem art. 107 TFUE.

Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd dopuścił się szeregu naruszeń art. 107 ust. 1 TFUE, a także zasady neutralności podatkowej oraz, pod wieloma względami, uzupełnił rozumowanie przyjęte przez Komisję z spornej decyzji pod względem merytorycznym, a wręcz zastąpił je swoim własnym rozumowaniem, co już samo w sobie może stanowić podstawę uchylecia zaskarżonego wyroku.

<sup>(1)</sup> Wyrok z dnia 15 listopada 2018 r. Sigma Alimentos Exterior/Komisja (T-239/11, niepublikowany, EU:T:2018:781).

<sup>(2)</sup> Decyzja Komisji z dnia 12 stycznia 2011 r. 2011/282/UE w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (Dz.U. 2011, L 135, s. 1).

<sup>(3)</sup> Wyrok z dnia 21 grudnia 2016 r., Komisja/World Duty Free Group i in. (sprawy połączone C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981).

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziewięta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 15 listopada 2018 r. w sprawie T-219/10 RENV, World Duty Free Group/Komisja, wniesione w dniu 25 stycznia 2019 r. przez World Duty Free Group, SA**

**(Sprawa C-51/19 P)**

(2019/C 112/36)

*Język postępowania: hiszpański*

**Strony**

*Wnoszący odwołanie:* World Duty Free Group, SA, poprzednio Autogrill España, SA (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

*Interwienenci popierający żądania skarżącej w pierwszej instancji:* Królestwo Hiszpanii, Republika Federalna Niemiec i Irlandia

*Druga strona postępowania:* Komisja Europejska

**Żądania wnoszącego odwołanie**

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 listopada 2018 r.;
- Uwzględnienie skargi o stwierdzenie nieważności i ostateczne stwierdzenie nieważności spornej decyzji oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

W dniu 15 listopada 2018 r. Sąd wydał będący przedmiotem niniejszego odwołania wyrok T-219/10 RENV, World Duty Free Group/Komisja<sup>(1)</sup>. W wyroku tym Sąd oddalił wniesioną przez World Duty Free Group skargę przeciwko wydanej przez Komisję Europejską decyzji z dnia 28 października 2009 r.<sup>(2)</sup> dotyczącej uregulowanej w art. 12 ust. 5 hiszpańskiej ustawy o podatku od osób prawnych „finansowej wartości firmy”.

Wnosząca odwołanie opiera je na jednym zarzucie, dotyczącym naruszeń prawa, jakich miał się dopuścić w zaskarżonym wyroku Sąd dokonując wykładni art. 107 ust. 1 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w zakresie dotyczącym pojęcia „selektywności”.

Wnosząca odwołanie podnosi w szczególności, że Sąd:

- dopuścił się błędu co do określenia na pierwszym etapie analizy selektywności systemu stanowiącego punkt odniesienia;
- dopuścił się błędu co do określenia celu, z punktu widzenia którego należy na drugim etapie analizy selektywności ocenić różnego rodzaju sytuacje faktyczne i prawne;
- co za tym idzie, Sąd dopuścił się również błędu co do rozkładu ciężaru dowodu i zastosowania zasady proporcjonalności;
- tytułem ewentualnym, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd dopuścił się błędu w przeprowadzanej analizie rzekomego braku dowodu istnienia związku przyczynowego pomiędzy niemożnością transgranicznego łączenia się przedsiębiorstw a nabywaniem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach oraz
- tytułem ewentualnym, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd dopuścił się błędu odrzucając tezę o możliwości rozgraniczenia środka w zależności od określonego w procentach stopnia sprawowania kontroli.

Poza tym, że jego rozumowanie było nieprawidłowe pod względem prawnym, Sąd w wielu kwestiach zastąpił rozumowanie przyjęte w decyzji swym własnym, odmiennym rozumowaniem, dopuszczając się w ten sposób kolejnych naruszeń prawa.

<sup>(1)</sup> Wyrok z dnia 15 listopada 2018 r. *World Duty Free Group/Komisja* (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784).

<sup>(2)</sup> Decyzja Komisji 2011/5/WE z dnia 28 października 2009 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (Dz.U. 2011, L 7, s. 48).

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziewięta izba) wydanego w dniu 15 listopada 2018 r. w sprawie T-227/10, Banco Santander, S.A./Komisja Europejska, wniesione w dniu 25 stycznia 2019 r. przez Banco Santander, S.A.**

**(Sprawa C-52/19 P)**

(2019/C 112/37)

*Język postępowania: hiszpański*

### Strony

*Wnoszący odwołanie:* Banco Santander, SA (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

*Druga strona postępowania:* Komisja Europejska

### Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 listopada 2018 r.;
- Uwzględnienie skargi o stwierdzenie nieważności i ostateczne stwierdzenie nieważności spornej decyzji oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

W dniu 15 listopada 2018 r. Sąd wydał będący przedmiotem niniejszego odwołania wyrok T-227/10 Banco Santander/Komisja<sup>(1)</sup>. W wyroku tym Sąd oddalił wniesioną przez Banco Santander skargę przeciwko wydanej przez Komisję Europejską decyzji z dnia 28 października 2009 r.<sup>(2)</sup> dotyczącej uregulowanej w art. 12 ust. 5 hiszpańskiej ustawy o podatku od osób prawnych „finansowej wartości firmy”.

Wnosząca odwołanie opiera je na jednym zarzucie, dotyczącym naruszeń prawa, jakich miał się dopuścić w zaskarżonym wyroku Sąd dokonując wykładni art. 107 ust. 1 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w zakresie dotyczącym pojęcia „selektywności”.